

rozsévač rozsievač

1
JANUÁR
LEDEN

Časopis Bratskej jednoty baptistov pre šírenie Dobrej správy

Skutočný pokoj

Odpustit sám sobě

Svedectvo z konferencie v Szegede

Skutočný pokoj

Bůh pokoje

„Sám Bůh pokoje at' vám uděluje pokoj vždycky a ve všem. Pán se všemi vámi“ (2Tes 3, 16).

VŠETCI, KTORÍ SME POKRSTENÍ

„Alebo neviete, že všetci, ktorí sme pokrstení v Ježiša Krista, pokrstení sme v Jeho smrť?“ Pripomenuli sme si to pri krste siedmich duší v Košiciach. Radovali sme sa, ako Kristus vstal z mŕtvych skrze slávu Otcovu, tak aj naši krstenci sa pridávajú k nám, ktorí chodíme v novote života.

Z ich vyznaní sme sa dozvedeli o ťažkostiach, ktoré ich znepokojovali, a v akom stave žili pred spoznaním svojej hriechnosti. Dnes vyznávajú zmenu, keď prosili Pána Ježiša o zmilovanie, aby im odpustil každé prestúpenie Božích prikázaní.

Zaznamenal som vyznanie jednej sestry, aby som sa podelil s čitateľmi Rozsieväča. Sestra Simona povedala, že od detstva praktizovala kresťanstvo, ako ju naučili rodičia. Vedela, že Pán Boh je Stvoriteľ, aj to, že Pán Ježiš bol ukrižovaný. Píše:

Mala som strach zo smrti, lebo som si uvedomovala, že s Pánom Bohom nie som zmierená. Bola som už vysokoškolačka a hľadala som ľudí, ktorí svojimi skutkami preukazujú Božiu dobrotu. Modlila som sa, aby som ich stretla. O nejaký čas som sa v rozhovore so spolužiakom dozvedela, že aj on túži po čistom kresťanstve. V rámci Vysokoškolského biblického hnutia chodil do skupinky, kde si čítajú Bibliu, vzájomne sa zdieľajú so svojimi poznatkami a spolu sa modlia za Božie požehnanie. Išla som tam aj ja. Neskôr v Tatrách usporiadali víkendový pobyt, na ktorý som sa prihlásila. Pri spoločných rozhovoroch som spoznala, že žijú opravdivo ako kresťania, preukazujú si úctu, majú sa radi, pomáhajú, spoločne sa modlia. Vydávajú svedectvo o Božej láske a vzájomne sa podporujú vo viere v Pána Ježiša. Z prednášok, ktoré tam boli, sa ku mne dostala dobrá správa evanjelia.

Nevedela som sa rozhodnúť, ako s tým, čo som počula, naložím vo svojom živote. Kúpila som si Bibliu a usilovne som ju prečítala od začiatku až do konca. Tak som sa naučila, že viera v Pána Ježiša a Jeho obeť na kríži je mojou jedinou záchranou, lebo hriech hľodá v mojom srdci.

S vedomím, že Pán je milostivý, som sa modlila a prosila o zmilovanie. Napokon som získala istotu odpustenia. Uvedomila som si, že otázka odpustenia hriechov je neúprosná, že každý sa musí zamyslieť nad tým, akú dá na ňu odpoveď. Bez vyznania hriechov a bez Božieho zmilovania niet odpustenia hriechov.

Odplata za hriech je smrť, ale dar Boží, z milosti daný, je večný život v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi. Pán Boh uvalil na Neho naše hriechy, aby nás zmieril sám so sebou. Verím, že sa to vzťahuje aj na mňa. Vďaka Mu za to.

Zapísal Michal Barger

VY JSTE SVĚTLO SVĚTA

„Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryté město, ležící na hoře“ (Mt 5, 14).

V dnešní společnosti chybí vůle věřit, odolávat, bojovat za něco, zápasit, snažit se. Místo odhodlání odolávat, je touha přizpůsobit se, nechat se unášet, následovat, podřídit se a vzdát se. Toto se dělo v Římě, ale platí to i dnes pro nás. Podobný stav, jaký panoval v Římě, panuje dnes i v naší společnosti. Před pádem Říma se vzdali norem, rodiny byly rozvrácené, všude bujela nemorálnost a víra ustupovala. Podobně jako dnes, i tehdy se o náboženství hodně mluvilo, ale jen pár lidí se řídilo podle Božích norem. Děkujeme Pánu Ježíši Kristu za záchranu. On nás vyhledal, očistil, obnovil a povolal k hlásání evangelia tam, kam každého z nás postavil. Pokračujeme i v roce 2025 odhodlaně v krocích víry podle Boží vůle a pod vedením Ducha svatého. „Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryté město, ležící na hoře.“ (Mt 5, 14)

ÚVODNÍK

SKUTOČNÝ POKOJ

Možno ste si už viackrát uvedomili, že pri dôležitých slovách, ktoré vyjadrujú podstatné veci, ako napríklad láska, pokoj, viera, nádej, a ktoré sa častým používaním devalvujú, musíme pridať k samotnému slovu ešte slovo „pravý“ alebo

„skutočný“. Kvôli ich možnému rôznemu chápaniu je potrebné ešte pridať vysvetlenie, čo pod tým slovom rozumieme. Práve pri týchto pojmoch je dôležité poukazovať aj na rozdiel medzi tým, ako ich charakterizuje Božie slovo, a čo pod tým istým výrazom rozumie bežný „svetský“ človek. Ak ten rozdiel nedokážeme ukázať, vysvetliť, tak aj tá Božia ponuka sa stratí v inflácii slov a ponúk „obyčajnej“ lásky, pokoja, viery, či nádeje.

Práve pokoj nevyhnutne potrebujeme pre svoj život – ako jednotlivci aj ako spoločenstvo. Každý človek túži po skutočnom pokoji. Predpokladám, že už ste nastavení hneď klásť otázky. To je síce pravda, ale čo je ten pravý, skutočný pokoj, kde ho môžeme získať? Môžeme ho aj my tvoriť, a ak áno, tak ako? Prečo ho strácame a nemáme? Je reálne mať pokoj vo vzťahoch so všetkými ľuďmi? Môže byť pokoj vo všetkých oblastiach a rozmeroch nášho života? Môže byť pokoj na celom svete? To sú len niektoré z otázok, ktoré sa v súvislosti s pokojom môžu vynoriť.

Určite budete so mnou súhlasiť, že nepokoj okolo nás, v rodinách, v cirkvi, v spoločnosti, rozpory medzi ľuďmi a aj národmi narastajú a ústia do násilia a vojen. Preto sme ako nosnú tému tohto ročníka Rozsievачa zvolili „Skutočný pokoj“. V jednotlivých číslach chceme spolu hľadať odpovede na naše otázky o pokoji v Božom slove, u Toho, ktorý nás stvoril, ktorý najlepšie vie, ako sme utvorení, pozná každého z nás, vie, čo je skutočný pokoj, vie, čo nám spôsobuje nepokoj a čo nám prináša pokoj.

Nájsť teoretické odpovede na niektoré naše otázky o pokoji by však nikomu z nás nestačilo. Všetci chceme aj mať skutočný pokoj. Možnosti nášho časopisu sú limitované. Na jeho stránkach môžeme spolu nájsť odpovede na niektoré (určite nie všetky) otázky o pokoji, ale nemôžeme nájsť samotný pokoj. Ten nám môže dať len Boh. Tá najdôležitejšia a najlepšia správa je, že Boh, náš Stvoriteľ nám ponúka a chce darovať ten svoj, skutočný pokoj. On skrze svojho Syna Pána Ježiša priniesol pokoj a hovorí: „Pokoj svoj dávam vám“ (J 14, 27). On je jediný darca, jediný zdroj skutočného pokoja. Vzkriesený Pán Ježiš, keď sa ukázal učeníkom, pozdravil ich pozdravom „Pokoj vám!“ (J 20, 21) To boli prvé slová, ktoré im povedal po svojom vzkriesení.

POKRAČOVANIE NA STRANE 4

Predseda Redakčnej rady: Ján Szöllös **Šéfredaktorka:** Marie Horáčková, e-mail: majka1.horackova@gmail.com, Tel. č.: +420 734 596 635. **Redakčná rada:** E. Pribulová, D. Jersáková, J. Bednár, V. Koničková **Grafické spracovanie:** Maroš Kohút **Jazyková a redakčná úprava:** J. Cihová, M. Horáčková, E. Pribulová **Redakcia/administrácia:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, Slovenská republika Tel.+421 949 609 311, e-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádza 11-krát do roka

SR: Cena výtlačku: 36,- € za rok (3,30 €/kus). Účet v SR: IBAN SK35090000000011489120, do poznámky napísať meno odberateľa. Var. symbol: 888. **Objednávky SR:** Bratská jednota baptistov v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, e-mail: rozsievac@baptist.sk

ČR: Cena výtisku: 900,- Kč na rok (82 Kč/kus). Účet v ČR: Česká spořitelna Praha, č.ú. 63112309/0800, do poznámky prosím napíšte adresu sboru a jméno osoby, která objednávku zasílá. Var. symbol: 911840. **Objednávky ČR:** BJB, výkonný výbor v ČR, Vinohradská 68, 130 00 Praha 3, e-mail: iveta.prochazkova@baptist.cz

Odber v zahraničí/ platby zo zahraničia:

Predplátne: 36,- € za rok + aktuálne poštovné 30,- €.

Názov účtu: Bratská jednota baptistov v SR, číslo účtu: **IBAN SK35090000000011489120, SWIFT: GIBASKBX**

Názov banky: Slovenská sporiteľňa, a.s. Adresa banky:

Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, Slovenská republika.

Výroba: Bittner print s. r. o., Bratislava **SSN 02316919 – MK SR 699/92**

Poznámka: Zverejnené články nemusejí vyjadrovať názor redakcie.

Všetchny články procházejí posouzením Redakční rady a ne všechny jsou uveřejněné.

OBSAH

Všetci, ktorí sme pokrstení
Vy jste světlo světa 2

Úvodník
Skutočný pokoj 3

Boh pokoja – zdroj
a darca pokoja 4

Na počiatku nového
roku 5
Angažujeme sa s nádejou
a odvahou!
Novoroční přání předsedy
VV BJB pro Rozsievач 5

Přání pro sestry
Drahé sestry v Pánovi
Ježíšovi Kristovi 6

Nové srdce na společné
cestě 7
Milí mládežníci,
ale nielen Vy

Apoštol Pavol
Povzbudenie počas choroby
a zdravotných ťažkostí 8

Dějiny baptistického hnutí
v Českých zemích 10

Uganda 4 11

Krst BJB Lučenec
Boh uspokojuje
Jsi připraven?
Dvě důvěrné kamarádky 12

Krok, který som roky odkladala 15

Konferencia v Szegede
Konference mládeže v Brně 16

S Ježíšem v kuchyni 17

Obuté nůžky sú najkrajší vianočný
darček 18
Život nelze předem zkusit
Kauza Milost

Lýdia Podobná:
Dinosaury v kuchyni
Je tu nový rok 2025
Rady zkušeného ďábla 19

„Hospodin, ty nám daruješ pokoj, veď aj všetky naše diela si za nás urobil!
(Iz 26, 12)

„Hospodine, jenom ty nám můžeš zjednat pokoj, tak jako jsi nám odplatil za všechny naše skutky“
(Iz 26, 12).

„Milost, milosrdenstvo a pokoj od Boha Otca i Ježíša Krista, Otcovho Syna, bude s nami v pravde a láske“
(2) 1, 3).

„Bude s námi milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce i od Ježíše Krista, Syna Otcova, v pravdě a lásce“
(2) 1, 3).

Sám Pán pokoja nech vám dá pokoj vždy a každým spôsobom. Pán nech je s vami všetkými!
(2Tes 3,16)

„Sám Bůh pokoje ať vám uděluje pokoj vždycky a ve všem. Pán se všemi vámi“
(2Tes 3, 16).

Na Nový rok a v prvých dňoch nového roka sa aj my zvykneme vzájomne pozdravovať a zvykneme želať svojim blízkym, priateľom, známym aj neznámym to najlepšie do dňa roka, ktorý práve začína. Želáme Božie požehnanie, ktorého dôležitou súčasťou je Boží pokoj, ten skutočný, pravý pokoj. To je aj mojím želaním pre čitateľov Rozsievča – aby články v Rozsievči boli inšpiráciou a smerovníkom k tomu, aby sme nachádzali a mali skutočný pokoj a viedli nás k predsavzatíu (nielen novoročnému, ale každodennému) byť ľuďmi, ktorí prinášajú skutočný pokoj.

Ján Szöllös

BOH POKOJA – ZDROJ A DARCA POKOJA

Skutočný pokoj, o ktorom hovoríme v tomto ročníku nášho časopisu, nemôžeme dosiahnuť svojou snahou, úsilím, ani slovami či skutkami. Môžeme ho získať z jediného zdroja, ktorým je samotný Boh-Stvoriteľ. On sa nám na viacerých miestach predstavuje vo svojom Slove ako Boh pokoja. (Napr. Rim 15, 33, len u Pavla je 6x toto označenie). On chce, aby sme prežívali Jeho pokoj a žili aj vzájomne v pokoji, preto nám chce dať ten svoj dokonalý pokoj. On prišiel na zem vo svojom Synovi Pánovi Ježíšovi ako „Knieža pokoja“ a už pri Jeho príchode bol anjelmi zvestovaný „pokoj ľuďom na zemi.“ Nemôžeme si ho však zaslúžiť, môžeme ho dostať jedine darom od Boha pokoja. Pán nám dáva svoj pokoj, ale je na nás, či dokážeme tento Jeho pokoj prijať.

CO S TÍM DNES?

Dnes väčšina ľudí nezná pravý pokoj. Proto ten skutočný Boží pokoj odmietajú a obracujú sa k falešným zdrojom pokoja. V súvislosti s našim celoročným témom a pro povzbuzení druhých, jsme pro vás pripravili niekoľko otázok. Za vaše odpovedi vám budeme vďeční. V nasledujúcich rádkoch môžete čítať prvú odpoveď - svedectví. Autory odpovedí nezveřejňujeme.

Jakými „světskými“ náhražkami toho pravého a skutečného pokoje jsi prošel?

Ve svých neskutečných problémech se soudy, policií, schováváním se všude možně, lži avymlouváním se na všechno a všechny kolem, jsem zkoušel hledat klid a pokoj v alkoholu, drogách, po hospodách s kamarády. Myslel jsem, že mi pomohou, ale zklamal jsem se v nich. Když potřebovali oni pomoci, byl jsem zde, ale když jsem se ocitl sám v těžkých problémech, dali ode mě ruce pryč. Zůstal mi jen jeden, ale i ten nakonec zmizel. Zbyly mi jen papíry od soudu. Ty jsem se pokoušel ukrýt, ale nepodařilo se. Přišlo se na ně. Hlavně jsem chtěl mít pokoj od svých rodičů, kteří mi neustále připomínali, že potřebuji Pána Ježíše Krista. Stále se za to modlili. Už jsem to nemohl vydržet, utekl jsem z domu. Ale ať jsem hledal, jak jsem hledal, nikde jsem pokoj, tedy ten skutočný pokoj nenašel. Na chvíli jsem našel pokoj u své kamarádky, ale její otec mě nenáviděl. Jednou přišel nečekaně do jejího pokoje, když jsem byl zrovna s ní, a tak jsem vyskočil z okna z druhého patra. Zlomenou nohu mi operovali, ale tam jsem zas viděl svoji matku, jak prosí. Musel jsem zas utéct. Napsal jsem rodičům dopis, že u nich končím, že všechno, co říkají, je faleš. Nakonec jsem poznal, že falešné byly moje představy o pokoji. Nikde ve světě jsem ten pravý pokoj nenašel, až později u Boha.

Zde je otázka, na kterou můžete odpovědět i vy:

Co ti nejvíc brání přijímat a prožívat Boží pokoj? Jaké překážky musíš překonávat?

Svoji odpověď zašlete na mailovou adresu: majka.horackova@seznam.cz . Zveřejníme ji anonymně.

NA POČIATKU NOVÉHO ROKU

„Na počiatku stvoril Boh nebo a zem“ (Gn 1, 1).

Na počiatku ... O počiatku môžeme hovoriť len v súvislosti s časom. Kde niet času, niet ani počiatku, ani konca. V prvom verši Biblie tak stojíme nielen na počiatku stvorenia, ale aj na počiatku času. I čas je stvorená veličina. Jeho stvorením začala história ľudstva.

Čo je počiatok? Je to bod nula na časovej osi. Týmto bodom nula na časovej osi začína Biblia. Ale čo je čas? Vedec by povedal, že čas je opakom večnosti. Je to len úsečka, ktorá má svoj počiatok a koniec.

Čo hovorí Biblia na otázku, čo je čas? Že je to Boží dar, ktorý má však paradoxný charakter. Je jediný, z ktorého ubúda. Veď čo znamená koniec kalendárneho roku?

To, že jeden rok života nám pribudol a zároveň jeden rok života nám ubudol. Čím viac rokov máme, tým menej času nám zostáva. Preto tak veľmi záleží na tom, ako a na čo využijeme čas, ktorý ešte máme. Aj v tomto roku.

Na počiatku... Boh ... Aj my dnes stojíme na počiatku. Na počiatku nového roku. Ide o to, aby o ňom platilo to isté, čo platilo o počiatku všetkých vecí. Že na Jeho počiatku bude stáť Boh. Nie my, ale Boh. Prečo je dôležité, aby na počiatku každého roku nášho života stál Boh? Preto, lebo čo Bohom začína, dobre začína. Boh je dobrý, preto všetko, čo Ním začína, je dobré. Čo však platí o Bohu, to neplatí o človeku – o nás. Preto počiatok nového roku bude len vtedy dobrý, keď to bude Boží počiatok. Nie náš, ale Boží. Kedy to bude? Keď sa Boh od prvej chvíle stane režisérom a tvorcom všetkého, čo je pred nami. Nie my, ale On. Kedy sa tak stane? Keď réžiu budúcich dní svojho života už na počiatku vložíme do Jeho rúk.

**Pane,
pomôž nám pustiť svoj život
z vlastných rúk a vložiť ho
do Tvojich!**

*Rastislav Betina
(Ako bolo na počiatku,
Úvahy na každý deň)*

ANGAŽUJME SA S NÁDEJOU A ODVAHOU!

Nášmu prvému postsocialistickému prezidentovi

Václavovi Havlovi sa pripisuje toto vyjadrenie o nádeji: „Nádeje není to přesvědčení, že něco dobře dopadne, ale jistota, že má něco smysl – bez ohledu na to, jak to dopadne.“

O čo cennejšia je naša kresťanská nádej! V prvom rade dáva zmysel nášmu každodennému snaženiu a zároveň nám ponúka istotu, že to dobre dopadne! Aj keď nie nevyhnutne presne podľa našich predstáv. Jedno z tých obľúbených biblických miest, kde to čítame, sú známe slová v Rim 8, 28: **Vieme, že všetky veci slúžia na dobro tým, čo milujú Boha...** A o zmysluplnosti nás uistujú slová v 1Kor 15, 58: **A tak, bratia**

moji milovaní, buďte pevní, neochvejní, buďte stále horlivejší v Pánovom diele, veď viete, že vaša námaha nie je márna v Pánovi. Všimnime si však, že s nádejou a s presvedčením o zmysluplnosti sú tu spojené určité praktické usmernenia: **buďte pevní, neochvejní, buďte stále horlivejší.**

Na mnohých miestach Starej i Novej zmluvy čítame výzvu: **Neboj sa!** Po všetkých tých skúsenostiach, ktoré Boží ľud mal s bezprostredným Božím konaním, znovu a znovu upadal do strachu a obáv. Tak ľahko sa naša dôvera a odvaha zmenia na abstraktnú vieru a prekáračky o teologických rozdieloch medzi nami.

Prajem vám, bratia a sestry, milí priatelia, aby sme do tohto nového roka vstúpili s novým odhodlaním nasledovať nášho Pána Ježiša s nádejou a odvahou, neochvejne, horlivejšie ako doteraz!

*Benjamin Uhrin,
predseda Rady BJB SR*

NOVOROČNÍ PŘÁNÍ PŘEDSEDY VV BJB PRO ROZSÉVAČ

Milí přátelé, čtenáři Rozsévače,

na prahu nového roku 2025 chci především vyjádřit velkou vděčnost Pánu Bohu za jeho velikou milost a lásku. Díky jeho milosti v Pánu Ježíši Kristu jsme byli nazváni Božími dětmi a jsme jimi! (1 J 3,1). Bůh se o nás s láskou stará jako náš dobrý nebeský Otec. Je s námi každý den skrze svého Ducha – nikdy nejsme sami! Kolikrát Bůh i v minulém roce odpovídal na naše prosby a volání! Kolikrát se nás nějakým způsobem zastal! Díky Mu za to! Víme na základě Božích slibů i vlastních zkušeností, že uprostřed tohoto zmateného a bolavého světa nejsme opuštěni ani vydáni napospas silám temnoty. Jsme v milující Boží náruči, pevně přitisknuti k Jeho srdci! To je výchozí bod, naše radostná jistota a pevná naděje pro rok, do něhož vcházíme.

Nevíme, co tento rok přinese. Pán to ví. On nás vede a provede různými úskalími, které nám budou stát v cestě. Vybíjí nás, abychom Mu bezvýhradně důvěřovali a cele Mu svěřili své životy. „*Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat*“ (Ž 37, 5). „*Nemějte starost o svůj život... Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno*“ (Mt 6, 25.33).

To není výzva k bezstarostné lhostejnosti nebo odevzdané pasivitě. Jde o aktivní změnu našich životních priorit, obrat od zaměřenosti na sebe k zaměřenosti na

Boha a jeho vládu v nás i mezi námi. Hledání znamená, že vyvíjíme aktivní úsilí. Usilujeme tedy o to, abychom rozuměli dobře, ve které žijeme a chápali, jak dnes máme žít podle Boží vůle, a to každý osobně, v našich rodinách, sborech i v naší společné službě. Modleme se, aby se Boží dobrá a dokonalá vůle dala na zemi tak, jako se děje v nebi (Mt 6, 10).

Nebudme jen pouhými více méně spokojenými posluchači Božího slova v našich shromážděních, ale podle Slova také každý den žijme (Jk 1, 22). Ať jsou Boží touhy i našimi touhami. Bůh chce, aby byli všichni lidé spaseni a poznali pravdu (1Tm 2, 3–4). Boží cíle i pro tento rok jsou mnohem větší, než naše novoroční předsevzetí. Pán nás posílá, abychom nesli jeho Dobrou zprávu celému světu. Jak to ovlivní můj každodenní život? Za koho se budu letos modlit, aby uvěřil v Pána Ježíše? Komu chci letos vydat svědectví o naději, kterou mám v Kristu? Komu chci s láskou prakticky pomáhat?

Milí přátelé, přeji vám všem i všem sborům Bratrské jednoty baptistů jak v České republice, tak na Slovensku, hojné Boží požehnání. Využijme čas, který nám Pán svěřil k tomu, abychom oslavili Boha svými slovy i činy lásky a abychom plnili poslání, které nám dal – činit z lidí Kristovy učedníky (Mt 28, 18–20).

Pavel Coufal, předseda Výkonného výboru BJB v ČR

DRAHÉ SESTRY V PÁNOVI JEŽIŠOVI KRISTOVI,

stojíme na prahu nového roka a jeho dni sú pre každú jednu z nás zavretou nepoznanou knihou. Ako budeme tú „knihu“ otvárať? Máme dve možnosti, pozerat a počúvať SVET okolo seba, alebo pozriet spolu so žalmistom HORE k vrchom. V závislosti od toho, čomu venujeme svoju pozornosť, budeme do budúcich dní pozerat buď so STRACHOM, alebo s NÁDEJOU. Pohľad na tento SVET nám odkryje nedorozumenia, vojny, prírodné katastrofy, hospodársku a finančnú neistotu, otroctvo práci a nekončiacim starostiam. Pri pohľade HORE však uzrieme Hospodina, ktorý nedrieme a nespí, Hospodina, ktorý je našou pomocou, strážcom, ochrancom. Hospodina, ktorý nedopustí, aby sa naša noha zachvela, a je našou záštitou po pravici (Ž 121). Hospodina, ktorý nás tak miluje, že vydal seba samého za naše hriechy, aby nás vytrhol z tohto zlého veku, a ktorý nám ponúka milosť a pokoj (Gal 1, 4). Kam upriamime svoju pozornosť v roku 2025?

My sestry v odbore sa modlíme, aby Ťa náš drahý Spasiteľ a Pán – Kyrios, nanovo tak uchvátil, že budeš ženou, ktorá sa do budúcnosti pozerá s úsmevom, a aj keď sa všetci sťažujú, Ty budeš otvárať svoje ústa v múdrosti a na jazyku budeš mať láskavé slová (Pr 31, 25 – 26).

Prajem Ti, aby si denne skrze modlitbu a Písmo pozerala HORE, lebo len tak budeš hlboko zakorenená v Kristovi a vďaka Svätému Duchu prežiješ, že „Hospodin, Hospodin! Milosrdný, láskavý, zhovievavý, veľmi milostivý a verný Boh (Ex 34, 6) je Otcem, ktorý sa o Teba stará, prihovára sa za Teba a pripravuje Ti pri sebe miesto

*S láskou a modlitbou za OS BJB v SR
Dadka Čurillová*

PŘÁNÍ PRO SESTRY

Drahé sestry v Pánu Ježíši Kristu, když píšu tyto řádky, prožíváme v našich sborech listopadová modlitební setkání sester u příležitosti Světového dne modliteb baptistických žen. Dnes mi emailem přišlo několik fotografií z jednoho našeho sboru z takového setkání. Jak je to povzbudivé vidět vaše tváře ve službě a být tak spojené skrze modlitby se ženami z celého světa. S těmi, které milují Pána Ježíše a zápasí na modlitbách za potřeby sester po celém světě.

Ano, modlitby našich bratří a sester, to je to, co nás nese v těžkých chvílích našeho života. Skrze modlitby se situace mění a my poznáváme, že již nejsou tak těžké, jak se zdály být na počátku zkoušky, před kterou jsme stály s bázní. Věřím, že mnohé z vás, tak jako já, jste i letos zakusily pravdu Božího slova z listu Jakubova 5, 16: „Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého.“

Jaká slova povzbuzení zvolit na začátku nového roku? Jaká je naše jistota, když stojíme na začátku neznáma? Co nás podrží ve chvílích, kdy možná budeme čelit těžkostem, zklamáním, krizím či bouřím života?

Jistě mi dáte za pravdu, že takovou kotvou pro naše duše zmítané v bouřích života jsou Boží zaslíbení. Stát pevně na Božích zaslíbeních znamená, že konečné vítězství máme zaručeno, protože stojí na slovech toho Nejvyššího! Jak říká staré rčení: „Bůh to řekl, já tomu věřím, a tím je to vyřešeno!“

A tak, drahé sestry, pokud se v tomto novém roce ocitneme v bouři života, pozvedněme své hlavy a zazpívejme si ten známý krásný chvalozpěv: „Věřím zaslíbením, jež se nemění, i když hlasy pochybnosti kolem zní. Nezkłame on ani v chvíli poslední, věřím zaslíbením jeho ctným.“

Opřeme se o Boží zaslíbení, že nás zkouškami náš Bůh přenesne na svých pažích, bude nás podepírat, dá nám sílu a zachrání nás:

„Domov je v odvěkém Bohu, na jeho věčných pažích“ (5 M 33, 27).

„Podal jsi mi štít své spásy, tvoje pravice mě podepírá, tvá mírnost mé síly rozmnožila“ (Ž 18, 36).

„Já sám až do vašeho stáří, až do šedin vás budu nosit. Já jsem vás učinil a já vás ponesu, budu vás nosit a zachráním“ (Iz 46, 4).

S přáním Božího požehnání a na modlitbách s vámi vaše v lásce Jana Pospíšilová, předsedkyně Odboru sester BJB v ČR

NOVÉ SRDCE NA SPOLEČNÉ CESTĚ

„A dám vám nové srdce a vložím do vás nového ducha. Odejmu z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa“ (Ez 36, 26).

Milí čtenáři, se vstupem do roku 2025 vás zvuk zamyslení nad jedním z nejkrásnějších Božích zaslíbení, které zaznělo ústy proroka Ezechiele. Jmenovaný verš nebyl jen slibem pro minulost, lidu Starého zákona, který se Bohu odcizil. Věřím, že jeho naplnění smíme zakoušet i v našem čase! On přichází a v moci Ducha Svatého proměňuje naše srdce, mysl, vůli, chtění i konání.

Nové srdce: Proměna, která začíná uvnitř. Jak často se snažíme o změnu kolem sebe – o lepší prostředí, vylepšení svého bytu, nebo vylepšení modlitebny, to jsou věci dobré, ale vnější. Boží plán začíná uvnitř, v srdci. Srdce je místem, kde se rodí naše touhy, rozhodnutí i láska k Bohu. A právě bez masitého (živého a milujícího) srdce je naše víra jen náboženstvím, bez osobního vztahu. Vřelý vztah k Bohu, ale i k sobě navzájem, je to, co mám na srdci jako touhu, když vstupujeme do Nového roku.

Musím přiznat, že mě tento verš znovu oslovuje. Jak mohu pomoci mladým lidem, aby jejich víra nebyla jen povinností, ale opravdovou láskou k Bohu? Třeba v modlitbě a důvěře, že Bůh je ten, kdo mění srdce. Ale je zde i náš úkol: vytvářet prostor, kde může Boží Duch jednat – ať už v tichu osobních rozhovorů, společném studiu Písma, nebo chválách, společných aktivitách.

Boží duch: Živá a autentická víra Duch, o kterém mluví Ezechiél, přináší oheň do našich životů. Je to Duch, který nám ukazuje Krista a povzbuzuje nás k životu podle Boží vůle. Pro mladé lidi, kteří jsou obklopeni tolika hlasy a nabídkami světa, je důležité, aby viděli, že víra není jen soubor pravidel, ale vztah – živý, osobní a radostný, to především na generacích, které je věkově předcházejí.

Mládež potřebuje zažít Boha jako skutečnost mezi námi, v našich společenstvích. To vyžaduje odvahu, ale i otevřenost od nás, starších věkem. Musíme být ochotni sdílet vlastní zápasy i vítězství, aby mladí lidé viděli, že křesťanský život je autentický – má své výhry i prohry, má své radosti i strasti. Ale především Boha, který je viditelný na našich životech.

Krok za krokem s Kristem:

Proměna srdce a přítomnost Ducha nás vede na společnou cestu – cestu následování Krista. Tato cesta však není vždy snadná. Je to každodenní rozhodování, někdy proti proudu.

Proto je klíčové, aby mladí lidé cítili podporu své církevní rodiny.

Naše výzva do roku 2025 je:

1. **Ukazujme směr.** Mějme živou víru, sdílejme s mládeží, co prožíváme, studujeme společně Písmo a učme je hledat odpovědi přímo u Boha.
2. **Budme příkladem.** Nechme se sami proměňovat Božím Duchem, abychom nebyli jen učitelé, ale také živým svědectvím o Boží proměňující moci.
3. **Podporujme tělo Kristovo – církev,** budujme vztahy založené na lásce a důvěře, kde si mladí lidé mohou klást otázky a sdílet své zápasy, nacházet

přijetí a také příležitosti ke službě.

Věřím, že rok 2025 je příležitostí pro každého z nás nechat se více proměňovat Bohem, a tím inspirovat i druhé. Modleme se za nová nebo „živá“ srdce – pro sebe, pro mladé lidi, i pro naše sbory. Prosme o plnost Ducha, který nás všechny povede na cestu následování Krista.

*S přáním Božího požehnání,
Pavel Mrázek, vedoucí odboru mládeže BJB*

MILÍ MLÁDEŽNÍCI, ALE NIELEN VY,

prihovám sa vám v mene tímu Odboru mládeže v SR s túžbou povzbudiť vás v prvých dňoch nového roka.

Koncom novembra 2024 sme boli na medzinárodnej konferencii v Szegede, ktorej sa zo Slovenska zúčastnilo osemnásť mladých ľudí. Celou konferenciou znela téma misie (názov MissiON) – s cieľom povzbudiť nás pracovníkov s mladými k tomu, aby sme rozmýšľali misijne aj v našich mládežiach. Jedna z hlavných myšlienok bola smerovaná na evanjelium a jeho moc. Odzneli jednoduché, dovolím si tvrdiť až banálne a dobre známe pravdy o evanjelii, na ktoré však tak ľahko zabúdame. 1) Evanjelium je odpoveďou a riešením pre naše životy; 2) Evanjelium nenechá srdce človeka rovnaké, ale vždy prinesie zmenu; 3) Evanjelium nie je jadrová fyzika, je úplne jednoduché.

Mojou modlitbou a túžbou je, aby sme v roku 2025 dokázali nanovo prežiť hĺbku

evanjelia vo svojich životoch, a potom ho dokázali niest spôsobom života a služby ďalším, všade tam, kde nás Boh postavil.

*Pán s Vami!
Za OM BJB SR
Filip Čurilla*

SÉRIA:

POVZBUDENIE POČAS CHOROBY A ZDRAVOTNÝCH ŤAŽKOSTÍ APOŠTOL PAVOL

Kde si môžem príbeh prečítať: 2Kor 12, 7 – 10

Choroba nie je nič príjemné. Prečo teda niektorí kresťania tvrdia, že je na niečo dobrá a osožná? Akokoľvek zvláštne to znie, a rozhodne treba také veci hovoriť opatrne, podľa Biblie sa to naozaj môže stať. Veľký muž viery – Pavol, píše o tom, ako „mi bol do tela daný ostenň... aby ma udieral... prosil som Pána, aby ho odo mňa vzdialil, ale On mi povedal: stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti.“ Pavol toto rozhodnutie prijíma optimisticky a veľa ľudí si z neho berie príklad.

Anglický duchovný J. C. Ryle hovorí o tom, že často, keď nás najviac trápi choroba, sľubujeme sami sebe, a niekedy aj Bohu, v čom všetkom sa zlepšime, keď vyzdravieme. Môže to mať dve podoby.

Prvá je: „Bože, ak ma uzdravíš, tak sa napravím a budem sa väčšmi snažiť byť dobrý.“ Sem môžeme doplniť aj takýto príklad: „Bože, viem, že som sa zachoval strašne k môjmu priateľovi. Ak sa z tohto dostanem, napravím to.“

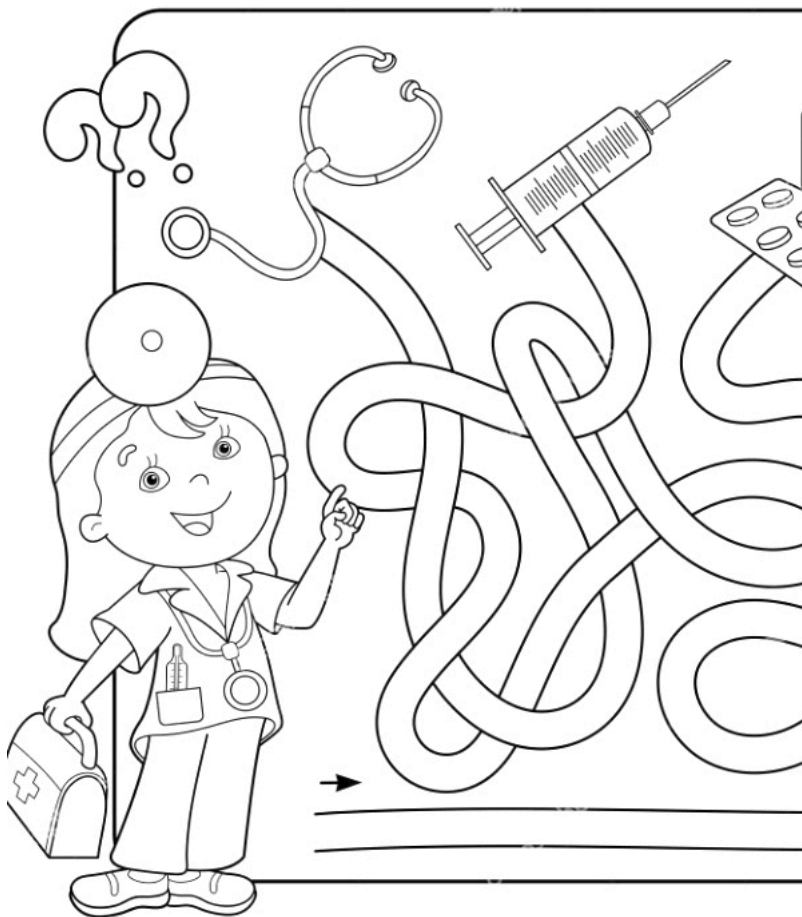
Druhá je: „Viem, že som zase nedodržel, čo som mal, keď sa mi teraz polepší, už to nikdy neurobím.“ Podobné je, keď má niekto napríklad alergickú reakciu na čokoládu, ale predsa si ju dá. Následne v bolestiach sľubuje, že to už nespraví.

Práve v tejto hĺbke bolesti si často uvedomíme, čo robíme zle, ibaže veľakrát na svoje slová zabudneme, keď sa nám naozaj polepší. J. C. Ryle tvrdí, že práve na odhalenie takýchto problémov, ktoré ukrývame hlboko v srdci, môže poslúžiť choroba. Keď si ich už priznáme, je to prvý krok k tomu, že v budúcnosti budeme vedieť, na čo sa zamerať (ísť za priateľom a ospravedlniť sa/ pomaly vylúčiť čokoládu z jedálnečky).

V čom si môžem vziať príklad z Pavla a jeho prístupu k chorobe? **Choroba môže (niekedy!) slúžiť aj na niečo dobré a nie je na škodu skúsiť sa na to pozrieť z tejto strany.** Možno práve to, čo zistíme, nám pomôže pozeráť na svet nie cez ľudské oči, ktoré vidia veci nedokonalé, ale cez oči, ktoré nás vidia ako milované a cenné Božie deti.

Úloha pre veľkáčov: Stalo sa ti už, že si počas ťažkej choroby dával sľuby sebe alebo Bohu, a potom sa ti ich nepodarilo dodržať? Namiesto výčitiek je dobré skúsiť si tie slová napísať a niekde uložiť. Možno jedného dňa sa k nim dokážeš vrátiť a splniť ich.

Pavol (pôvodne Saul) mal život bohatý na zážitky. V Študijnej Biblii (Slovenský ekumenický preklad, 2022) sú odhadované roky, na základe historických udalostí, kedy sa diali významné udalosti v Pavlovom živote. Skús do časovej osi doplniť významné udalosti z jeho života, (napr. stroskotanie lode sa datuje na rok 59, tak ho doplním pomocou šípky do osi medzi body „2. misijná cesta“ a „súd a poprava“).

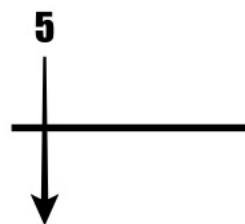

Úloha pre detičky: Pomôž pani doktorke dostať sa k jej injekcii a vyfarbi obrázok 😊

- 26 n. l. – pokrstenie Ježiša
- 30 n. l. – ukrižovanie Ježiša
- 46 – 48 n. l. – Pavlova 1. misijná cesta
- 53 – 57 n. l. – Pavlova 3. misijná cesta
- 59 n. l. – stroskotanie lode

Text: Ema Tóthová

Obrázky: www.churchofjesuschrist.org

Narodenie Saula

SÉRIA:

POVZBUZENÍ BĚHEM NEMOCI A ZDRAVOTNÍCH PROBLÉMŮ

APOŠTOL PAVEL

Kde si můžete příběh přečíst: 2K 12, 7-10

Nemoc není nic příjemného. Proč tedy někteří křesťané říkají, že je na ní něco dobrého a prospěšného? Ačkoliv to zní zvláště, rozhodně o tom máme mluvit opatrně, Bible říká, že se to opravdu může stát. Velký muž víry o tom píše takto: „Byl mi dán do těla osten, který mne sráží, abych se nepovyšoval. Kvůli tomu jsem třikrát volal k Pánu, aby mne toho zbavil, ale on mi řekl: Stačí, když máš mou milost. Vždyť v slabosti se projeví má síla.“ Pavel přijímá toto rozhodnutí optimisticky a mnoho lidí si z něj bere příklad.

Anglický duchovní J. C. Ryle mluví o tom, že často, když nás nemoc nejvíc trápí, slibujeme sobě a někdy i Bohu, co všechno uděláme, až se uzdravíme, jak se polepšíme. **Může to mít dvě podoby:**

První je: „Bože, jestli mě uzdravíš, napravím se. Budu se víc snažit být dobrý.“ Sem můžeme doplnit příklad: „Bože, vím, že jsem se ke svému příteli zachoval hrozně. Jestli se z toho dostanu, napravím to.“

Druhá je: „Bože, vím, že jsem zase nedodržel, co jsem měl. Jestli se mi uleví, už to nikdy neudělám.“ Sem můžeme doplnit například: Někdo má alergickou reakci na čokoládu a přece si ji dá. Následně v bolestech slibuje, že už to nikdy neudělá.

Právě v hluboké bolesti si uvědomíme, co děláme špatně. Ale až se nám uleví, kolikrát na svoje sliby zapomeneme. J. C. Ryle tvrdí, že právě na odhalení problémů, které ukrýváme hluboko v srdci, může nemoc posloužit i dobrým způsobem. Když si je přiznáme, je to první krok, který vede k tomu, že v budoucnu budeme vědět na co se zaměřit (jít za přítelem a omluvit se mu/pomalů z jídelníčku vynechávat čokoládu). Jaký si můžeme vzít příklad z Pavlova přístupu k nemoci? Nemoc může (někdy) sloužit i na něco dobrého a není na škodu zkusit se na to podívat z této strany. Možná právě to, co zjistíme, nám pomůže podívat se na svět ne lidskýma očima, které vidí věci nedokonale, ale očima, které nás vidí jako milované a cenné Boží děti.

Úkol pro dětičky: Pomoz paní doktorce dostat se k její injekci a vybarvi obrázek.

Úkol pro velké: Stalo se ti, že jsi během těžké nemoci dával sliby sobě nebo Bohu a potom se ti je nepodařilo dodržet? Místo výčitek je dobré zkusit si ta slova napsat a někam je uložit. Možná se k nim jednoho dne vrátíš a splníš je.

Pavel (původně Saul) žil díky svým zážitkům velmi bohatým životem. Ve Studijní Bibli (Slovenský ekumenický překlad, 2022) jsou na základě historických událostí odhadnuté roky, kdy se staly významné události v Pavlově životě. Zkus doplnit významné události z jeho života do časové osy. (Např.: Ztroskotání lodi se datuje na rok 59, tak ho doplním pomocí šipky do osy mezi body: „2. misijní cesta“ a „soud a poprava“).

26 n. l. – pokřtění Ježíše

30 n. l. – ukřižování Ježíše

46-48 n. l. – Pavlova 1. misijní cesta

53-57 n. l. – Pavlova 3. misijní cesta

59 n. l. – ztroskotání lodi

 Grafting A Green World

35

50-52

67-68

n.l.

Obrátenie Saula

2.misijná cesta

súd a poprava

ČTENÍ NA POKRAČOVÁNÍ

DĚJINY BAPTISTICKÉHO HNUTÍ V ČESKÝCH ZEMÍCH

Část 4

Už jsem zmiňovala tři proudy, kterými se zvěst o křtu na vyznání víry dostala do Čech a vedla k založení naší Jednoty. Ten první proud byla misijní činnost Magnuse Knappeho.

Prvním na vyznání víry pokřtěným Čechem byl František Pohl. Co o něm víme? Mladý muž uviděl ležet na stole v hostinci Bibli. Veliká kniha vzbudila jeho pozornost. Prosil o dovolení, přečíst si z ní něco. Zaujala ho a chtěl si ji koupit, ovšem tato Bible byla důstojné dědictví, a proto neprodejná. V Čechách se tehdy Bible koupit nedala, protože Biblická zahraniční společnost byla v zemi zakázána. Ale touha je vynalézavá. František POHL – tak se jmenoval onen mladík – šel ze Šonova přes hranice do Pruského Slezska, aby zjistil, kde se dá Bible koupit. Byl odveden k baptistům. Těmito lidmi byl srdečně pozván na bohoslužby. Rád pozvání přijal, koupil si Bibli, kterou začal s nadšením studovat. Vydal své srdce Pánu Ježíši, byl 25. května 1858 v nově založeném sboru ve Freiburgu (dnes Swiebodzice) bratrem Th. Klinken(r)em pokřtěn a stal se svědkem o Boží lásce. (Jsou k dispozici obě varianty jména v tištěné podobě.) (Datum křtu bratra Pohla bývá zpochybňováno, ale všechny ostatní členy broumovského sboru pokřtil br. Knappe, pouze u jeho jména jsem našla rukou bratra Jindřicha Novotného napsané jméno br. Klinkena. Bratr Klinken odjel v roce 1863 do USA.)

Pro úplnost musím zmínit, že už před tímto datem došel na Broumovsko původně hodinář Adolf Weise. Odešel na zkušenou do Německa, tam se setkal s baptisty, uvěřil, byl pokřtěn a vrátil se na Broumovsko jako kolportér Biblí a duchovní literatury.

Ve dnech 28. – 30. června 1858 se konala ve Štětíně konference Svazu německých baptistických sborů, na které byl ustanoven za misionáře pro Horní Slezsko br. Magnus Knappe. Magnus Knappe je významná osobnost v historii naší Jednoty, jeho život byl popsán v Rozsévači 12/2020.

Při službě br. Knappeho uvěřil i Václav Zinecker. 20. listopadu 1850 se v Hohenelber Gebirgstheil, tedy ve Vrchlabském pohoří, v rodině hostinského Františka Zineckera, narodil syn, který dostal při křtu jméno Václav. Václav působil nejprve ve Freiburgu ve Slezském Prusku – dnes Swiebodzice – a později – v roce 1872 – se přestěhoval do Broumova. Žil zde v domě č. 26 a živil se jako truhlář. Díky službě br. Knappeho uvěřil a byl v roce 1875 br. Knappem pokřtěn.

A protože „cesty Páně jsou nevyzpytatelné“ a je dobré „po nich chodit“, a protože Pán si používá obyčejné poslušné lidi k neobyčejným událostem, přestěhoval se později bratr Václav do středních Čech, do Hledsebe, kde si založil továrničku „na výrobu mazadel, laků atd. a na dovoz ruských a amerických olejů“, jak stojí v názvu jeho firmy. Neznám přesně důvod jeho přestěhování – možná to byly důvody existenční, možná tím důvodem byla jeho snoubenka, ale vím jistě, že to byla Boží cesta. Tou snoubenkou byla Aloisie Kostomlatská, již také na vyznání víry pokřtěná, a sice dne 14. dubna 1877 v Brandýse nad

Orlicí také bratrem Magnusem Knappem. (V Brandýse nad Orlicí byla misijní stanice, kterou založil br. Meereis.) V roce 1879 – přesně 19. října – byli Václav a Aloisie oddáni. Protože v té době sice žil na Broumovsku, na Podřipsku, v okolí Brandýsa nad Orlicí a jiných místech již určitý počet „baptistů“, ale neexistovala ještě Jednota ani žádný ustavený její kazatel, byli snoubenci oddáni v evangelickém kostele v Ledčicích. A podíváme-li se do matriky, zjistíme, že svědky tohoto svazku byli August Meereis, misionář z Vídně, a Magnus Knappe z Freiburgu. A protože dům Zineckerových byl po místním hostinci největší ve vesnici, začali se zde scházet u víře pokřtění křesťané, většinou zvaní baptisté, z okolí, z Nových Ouholic, Velvar, Kamenice.....

Na doplnění ještě řeknu, že první křty konal bratr Knappe buď ve Freiburgu nebo ve Wüstergiersdorfu v Pruském Slezsku.

První křest na území Čech vykonal bratr Knappe dne 3. srpna 1867, a sice v blízkosti Meziměstí, v tzv. Steinetales. Tehdy pokřtil 4 bratry – Josefa Pohla, Johanna Wagnera, Ignáce Pohla a Františka Hepnera.

Takže to je ten první proud – František Pohl – Magnus Knappe – skupinka v Broumově, do které patří i Václav Zinecker, který se později stěhuje do středních Čech, do vesničky Hledsebe.....

Druhý proud baptistického svědectví mezi Čechy je spojen se jménem Edvard Millard. Kdo byl Edvard Millard?

V září 1850 přijel do Vídně mladý zaměstnanec Britské a zahraniční biblické společnosti Edward **Millard**, aby začal šířit Bibli v Rakousko-Uhersku, kam tehdy patřily i České země. Bible ho tak zasáhla, že po letech řekl: „*Bible učinila mé srdce šťastným, činnost mého života radostnou a výnosnou, můj dům radostný, mou rodinu sjednocenou, mou přítomnost radostnou a mou budoucnost slavnou.*“

Hnutí biblické společnosti začalo v Anglii již v roce 1804 založením Britské a zahraniční biblické společnosti. Nejen v Anglii, ale po celém světě by měly být dostupné levně Bible ve srozumitelném jazyce. Bible se překládala, tiskla a distribuovala.

V Rakousku byla Britská a zahraniční biblická společnost založena po mnohaletém úsilí právě v roce 1850.

Jeho služba procházela mnoha těžkostmi, jeho práce byla zakázána. Až po vydání „Protestantského patentu“ v roce 1861 díky podpoře protestantské církve mohl v roce 1864 založit ve Vídni sklad Biblí.

(Protestantský patent aneb Protestantský zákon ze dne 8. dubna 1861 (číslo 41/1861 ř. z.) byl předpis, kterým se reorganizovalo postavení protestantů v Rakouské monarchii, kromě Uherska, kde byl Protestantský patent vydán již v roce 1859. Tento patent přinesl relativní zrovnoprávnění evangelických církví s církví římskokatolickou v rakouské části monarchie. V české části Československa platil do roku 1949. V dnešním Rakousku platil až do roku 1961.)

Slavomila Švehlová

POKRAČOVANIE UGANDA - 4

Je nedela a do nového dňa nás prebúdza hlasitý spev a hudba z neďalekého kostola, ktorý sa nachádza v areáli IN. S vďakou a radosťou vnímame, že sa nachádzame na mieste, kde je oslavovaný náš Boh. Po raňajkách stačí prejsť sto metrov a ocitáme sa v živom obecenstve tamojších kresťanov. Náš príchod ich vôbec nevyrušil z rytmu chvál, ktoré začali o 7,00 hod. Chvály mali ženy, nakoľko túto nedelu si pripomínali deň žien. Do spevu sa pridávajú sediaci či stojaci pestrofarebne oblečení účastníci bohoslužieb. Popritom si všimame, že kde tu na podlahe spinká malé dieťa a spev ho vôbec nevyrušuje. Počas chvál prinášajú svoje peňažné príspevky do pripravených košíkov a my sa pridávame. Po nejakom čase je malá prestávka a deti vynášajú plastové stoličky na priestranstvo pod stromami, kde pokračuje ich vyučovanie. Po skončení besiedky deti s radosťou rozbalujú cukríky a lízanky, ktoré od nás dostali. Popritom skúmajú našu bielu pokožku a všetky deti sa chcú s nami odfotiť. Súbežne sa v kostole presúva na pódium kazateľňa. Miestny kazateľ nás privítal a následne zhromaždenie pozdravil Božím slovom náš brat Palko Šinko. Hoci technický pokrok neobišiel ani Ugandu a mnohí majú mobilné telefóny (u detí som ich nepostrehol), videl som u mnohých otvorené Biblie a poznámkové bloky. Po kázni zazneli ešte svedectvá a príhovory a opäť chvály, ktoré trvali do 11,30. Nemohol som potlačiť v sebe myšlienky o našich bohoslužbách, kde sme častokrát limitovaní časom. Máme hodinky, ale máme aj čas na Pána a jeden na druhého? Táto skúsenosť sa mi vryla hlboko do pamäti.

Po skončení zhromaždenia nás čaká výborný obed. V duchu som si pomyslel, že poobede si budeme môcť dopriať aspoň krátky oddych a spánok – ako doma. Brat Palko ma však rýchlo vytrhol so sna, lebo hneď po obede sa vyberieme do Buikwe navštíviť niektoré rodiny, aby sme im odovzdali darčeky od podporovateľov zo Slovenska. Nakladáme do pick-upu kozy, matrace a iné darčeky a ostatní nasadáme do mikrobusu a vyrážame. Mnohí sa nás pýtali, prečo kozy a matrace? Samozrejme sme ich neprivezli zo Slovenska. Niektorí sponzori dali peniaze pre rodiny, ale pracovníci IN Uganda nás upozornili, že jednoduchí ľudia nevedia narábať s peniazmi a ľahko ich oklamú. Preto za tieto peniaze nakúpili to, čo si tieto rodiny želali a čo najviac potrebovali.

Bol to pre nás zážitok, keď dorazil „kuriér“ na motorke a okolo pásu mal priviazané dve kozy. To však nebolo všetko, prišla druhá fáza obchodu. Cenu za kozy bolo treba dojednať a tu sa ukázal náš vedúci Palko ako ostrieľaný vyjednávač.

V. Malý

KOSTOL APOŠTOLSKEJ CIRKVI

DNES JE DEŇ ŽIEN A CHVÁLY VEDÚ ŽENY

VYUČOVANIE PRE DETI POKRAČUJE VONKU POD STROMAMI

DOJEDNÁVANIE CENY ZA KOZY

DVĚ DŮVĚRNÉ KAMARÁDKY

Neodpuštění nám dokáže pořádně zkomplikovat život! Chodí za námi jako stín a pracně vymýšlí intriky.

Do terénu nechodí samo, ale má dvě důvěrné kamarádky. Jedna se jmenuje „Hořkost“ a druhá „Sebelítost“. Obě obviňují, odsuzují, vyčítají a uráží. Hořkost útočí směrem ven a míří na lidi. Sebelítost je zaměřena na nás samotné a ničí nás uvnitř. Jejich společným projevem je nepřijetí a nenávisť.

Co se stane, když si tyto „kamarádky“ pozveme k sobě na návštěvu? Určitě se jich jen tak nezbovíme!

Víte, neodpuštění je rafinovanou zlodějkou. Okrádá nás o radost ze života, vnitřně nás mrzačí a dělá z nás chudáky.

Hořké víno neodpuštění mohou lidé pít celý život!

Vzpomínám, jak jsem kvůli tomu nemohla celé noci spát.

Budila jsem se pravidelně ve tři hodiny ráno, jako kdybych měla budík v hlavě. V noci každé trápení vypadá děsivěji. Přišla jsem na to, že než se s hrůzou převalovat v posteli, je lepší vstát, udělat si dobrý čaj, přečíst si alespoň kousek z Bible a všechno Bohu říct. Vždycky mě taková noční pauza uklidnila.

Přišel ale den, kdy jsem musela nahlas před Bohem říct, že už nechci nikoho za nic odsuzovat.

Lidi, o kterých vím, že nám tolik ublížili, předávám Ježíši, protože On jediný je spravedlivý, moudrý a zná nejlépe motivy člověka.

A tehdy přišla úžasná úleva...!

Někdo řekl: „Okolnosti, ve kterých se nacházíme, nemůžeme sami změnit, ale právě tyto okolnosti nám mohou pomoci změnit sebe.“

*„A odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuved' nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.“*
Matouš 6, 12–13

Z knihy: Job D. Crash, Mozaika (vyd. Návrat domů)

BOH USPOKOJUJE

„Raduj sa zo všetkého dobrého, čo Hospodin, tvoj Boh, dal tebe“ (5M 26, 11).

Cirkev často negatívne reagovala na zlo bez toho, aby nám pripomenula, že Boh má nesmierny záujem o to, aby sme našli uspokojujúci spôsob života tu a teraz. My kresťania sme priveľa hovorili o negatívach kresťanských skúseností, až sme zabudli zdôrazniť pozitívne, radostné, vzrušujúce a víťazné skúsenosti každodenného spoločenstva s Kristom. Boh povedal, že veci nás neuspokoja. **Boh uspokojuje!** Toto je tajomstvo uspokojenia duše. Nech sa tvoja duša kochá. Odstráň prekážky, zbúraj bariéry a nechaj svoju dušu najst naplnenie jej najskrytejších túžob v spoločenstve s Bohom.

Nie sú slová, ktoré by opísali moju vďačnosť voči Tebe za Tvoju milujúcu dobrotivosť, môj Pán a Spasiteľ. Prijmi moju chválu a lásku.

eus

JSI PŘIPRAVEN?

Pokrytectví je špatná vlastnost. Žel, najdou se i tací lidé, kteří pokrytectví používají, ať už pro vlastní prospěch, proto, aby se zalíbili, proto, aby získali někoho vlivného na svoji stranu, proto, aby ukázali, jak jsou zbožní... Je jistě dost důvodů, proč se člověk k pokrytectví sníží. Avšak – ať si pokrytec nemyslí, že to, co mu možná u lidí projde, že mu projde i před Bohem. V žádném případě ne! Bůh vidí do nehlubších útrob lidského nitra, zná každou naši myšlenku, Boha nelze oklamat, před Bohem se nelze skrýt. Všichni lidé jednou budou vydávat počet ze svých skutků před Bohem. A tam vyjde najevo i to lidské pokrytectví.

Jak jsem na tom já, ty...?

„I ponese svou nepravost; nepravost dotazujícího se bude stejná jako nepravost proroka“ (Ezechiel 14, 10).

Bázeň před Hospodinem je dobrá volba. Čeho si ceníme víc? Slávy u lidí nebo u Boha?

Kolem nás je mnoho skvělých hereckých výkonů, které maskují pravé motivy skryté v srdci. Ovšem to, co platí na lidi, neplatí na Boha. Proto jsme svědky jednoho představení. Muži, kteří mají vést ostatní za Bohem Izraele, se tak sice tváří, protože z toho mají své výhody, ale jejich srdce patří pohanství. O svůj společenský statut nechtějí přijít, a tak hrají divadlo o zbožných mužích, kteří u proroka hledají Boží vůli. Pokud i proroci, kteří by to měli odhalit, přistoupí na tuto hru, zkáza je neodvratná. Pokrytectví rozkládá každou společnost, počínaje dvěma přáteli, rodinou, církví až po nejvyšší politiku. Je to skrytá zrada.

Člověk, který je pyšný na svoji chytrost a na to, jak dokáže s ostatními manipulovat, je možná inteligentní, ale není moudrý. Moudrost je totiž bázeň před Hospodinem. Každým dnem se blížíme k bodu, kdy vydáme počet z toho, jak jsme si na Zemi počínali. Nebýt na setkání s naším Stvořitelem připravený je největší lidská pošetilost.

Pane, dej, abys v mém/našem srdci byl vždy na prvním místě Ty. Amen.

mana.su-czech.org

KRST BJB LUČENEC

V cirkevnom zbore Lučenec sa tento rok konalo slávnostné zhromaždenie pri príležitosti krstu. Náš kazateľ Lubomír Pál na úvod prečítal na povzbudenie 68. žalm. Následne privítal hostí z jednotlivých zborov a staníc: Panické Dravce, Revúca, Veľký Krtíš, Cinobaňa. Vďaka Pánovi a jeho veľkej láske, ktorá „hľadá hriešnikov“, sa na vyznanie svojej viery rozhodli dať pokrstiť traja bratia a dve sestry. Sestru Ivanku Dolinkovú pokrstil brat Noah Johnson, osobný priateľ ich rodiny, s ktorým sápravidelné stretávajú pri duchovnom spoločenstve. Jeden z bratov, Andrej Rubint, ktorý už bol pokrstený v minulosti, požiadal o pripojenie k cirkvi prijatím členstva v našom zbore. Na bohoslužbe zazneli slová z evanjelia Matúša 28, 18: „Choďte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého.“ To sme z Božej milosti naplnili a mohli sme vidieť na vlastné oči, ako úžasne Pán koná.

Krst už dnes vo svete nie je nič výnimočné. Krstia sa knihy, CD, LP platne... a patrične sa to potom oslávi.

Pokrstiť človeka však možno len na základe jeho znovuzrodenia, vtedy, keď uvidí svoju hriešnosť a potrebu Spasiteľa Ježiša Krista, ktorý nás zmieril s Bohom. Slávnosť krstu sa teda v našom zbere niesla v duchu „veľkolepej radosti, aká je v nebi nad jedným hriešnikom, ktorý činí pokánie“. V našich srdciach sme cítili veľké dojatie a úžas nad tým, ako Pán pôsobí a dáva nový život aj v dnešnej dobe. Zvlášť nám bolo potešením prijímať bratov a sestry, ktorí boli vzdialení od Pána, i tých, ktorých Boh pridala do zborovej rodiny z iných spoločenstiev.

Krstenci sa s nami podelili o svoje osobné svedectvá, prinášame vám niektoré z nich a veríme, že povzbudia aj vás, milí čitatelia.

Eva Bečová, BJB Lučenec

Volám sa Ivana Dolinková a pomaly budem mať 33 rokov. To je už, myslím, dosť zrelý vek na to, aby som si uvedomila krehkosť a vzácnosť bytia, ale aj fascinujúci fakt, že nás niekto stvoril a dokonca bol ochotný za nás zomrieť. Žila som doteraz bežný život ženy – s prácou,

s mojou rodinou a priateľmi. Snažila som sa byť k ľuďom dobrá, nápomocná a tiež som ťažko niesla krivdy, ktoré sa stali mne či mojej rodine. Mnohokrát ma opantal silný strach, ako to býva vtedy, keď si uvedomíte, že nemáte svoj život pod kontrolou. Mala som aj zdravotné problémy, pre ktoré som sa tiež obávala budúcnosti. No Boh bol so mnou, či už som si to uvedomovala, alebo nie, a časom ma priviedol k svojmu slovu. Tým aktívnym „nástrojom“, ktorý mi ukázal fascinujúci obsah Písma, bol Noah Johnson, ktorý mi je blízky ako brat, a tiež jeho manželka Lucka. Veľa vecí mi začalo dávať zmysel a ukázalo nové, jasnejšie perspektívy. A preto som aj tu. A môj život je už iný, je v ňom menej strachu, viac porozumenia a naplnenia, aj vtedy, keď sa mi nedarí tak, ako by som si to predstavovala. Našla som v Bohu a Ježišom učení pokoj a odovzdanie. Ako hovorí Ján v 1, 12: „Tým čo ho prijali a veria v Jeho meno, dal moc stať sa Božími deťmi.“

Rozhodla som sa preto prijať túto vieru za svoju, myslieť stále na Božie slová a žiť s nimi a tiež by som v tomto duchu chcela viesť svoje milované dcéry.

Som vďačná za túto milosť.

Volám sa Martin Majkút a mám 24 rokov.

Od mala som vedený vo viere v Boha a to tak, že sme chodievali celá rodina každú nedeľu do evanjelického kostola a keď som bol dieťa, každý večer sa otec s nami modlieval Otčenáš.

Veľmi vzácny čas bol pre mňa, keď sme mali pôstne obdobie, čítali sme si každý deň detskú Bibliu a spolu sme sa rozprávali o biblických príbehoch. Počas pôstneho obdobia sme štyridsať dní nejedli mäso, neboli na internete ani sme nepozerali televízor. Veľmi si vážim rodičovské rozhodnutie, že mi dali základy viery a ukázali cestu k Bohu. Neskôr som začal čítať bibliu a dal som si cieľ prečítať ju celú.

Mám deväť súrodencov, čo je super, ale občas aj veľmi ťažké. Nemali sme to ľahké ani po finančnej stránke, ale usilovní rodičia sa o nás postarali a Pán Boh nám v tom pomáhal.

Bolo veľmi ťažké venovať sa všetkým deťom plnohodnotne popri práci a povinnostiach, preto som sa cítil menej hodnotný ako napríklad iní kamaráti zo školy. Nemal som toľko lásky, ako som očakával, a tak som sa snažil nájsť uznanie vo futbale a počítačových hrách. Venoval som im kopec času a unikal realite, ktorá sa mi nepáčila.

V puberte som mal partiu, ktorá ma ťahala k hriechu, no vždy som cítil, že do nej nepatrím. Bol som závislý na pornografii a všetko toto ma vzdalovalo od Pána Ježiša. Nikde som nevedel nájsť naplnenie a nakoniec som sa začal venovať ezoterike.

Myslel som, že môžem veriť v Boha a žiť v ezoterike a v hriešnom živote, že stačí prísť raz za týždeň do kostola a všetko zlé mi bude odpustené. Zneužíval som milosť, o ktorej som počul, ale nežil podľa nej, bol som blízko, a predsa tak ďaleko. Vďaka Bohu, popri čítaní ezoteriky som neprestal čítať Sväté písmo, ktoré ma začalo usvedčovať z môjho života. Rodina sa o mňa tiež bála, keď ma videli meditovať a správať sa, ako keby som žil v ružovom svete.

Doma mi dohovárali, hlavne mama, ale nerozumel som, čo robím zle, veď v Biblii sa veľa píše o pokoji, o myslení a o naplnení. Začal som mať pochybnosti, vedel som, že niečo nie je v poriadku, len som to nevedel identifikovať. Jedného dňa som sa vybral na kopec do lesa, kde som bol sám, a začal som úprimne volať na Pána, že ak naozaj žijem zle, nech mi ukáže, čo presne robím nesprávne, a ja to prestanem robiť.

Raz večer som našiel na internete kázeň o ezoterike aj o smilstve a kazateľ ma veľmi usvedčoval, ako keby ma poznal. Pochopil som, že to nie je náhoda a že mi mal ukázať cestu von z hriechu. Evanjelium som tentokrát prijal osobne, uveril som, že nie z vlastných síl, ale len vďaka Pánovi Ježišovi som zachránený. Pochopil som, že zomrel aj kvôli mne, išiel na kríž, lebo ma miluje. Veľmi som bol zarmútený a cítil som, akoby mi zobral všetko, čo ma ťažilo, a všetko zlé mi odpustil. Môj život sa začal meniť, cítil som sa slobodný ako nikdy predtým. Ezoterické knihy som spálil v peci, prestal som žiť smilne, prestal som nadávať a kamarátiť sa s partiou, ktorá ma ťahala do hriechu.

Ľudia ma nespoznávali a smiali sa mi, ale nevadilo mi to, lebo som vedel že som na správnej ceste, Stratil som mnoho, ale našiel som to najväčšie šťastie v Pánovi Ježišovi. Pán mi dal do života mnoho ľudí v zbere i mládeži, ktorých mám veľmi rád a nahradil mi aj túto potrebu.

Môj život je plnohodnotný, nepotrebujem sa už opíjať

a robiť to čo predtým, pretože som naplnený jeho láskou. Snažím sa hovoriť o svojej viere a mám veľkú túžbu slúžiť deťom, aby neboli ako ja a aby našli lásku, ktorú potrebuje každý človek. Začal som slúžiť v zbere vo chválach. Som pánsky holič a mám úžasnú prácu, kde môžem pomáhať aj druhým, ktorí tiež potrebujú ako aj my v detstve finančnú pomoc.

Nedávno som bol na vyznanie viery pokrstený v cirkvi BJB aj s mojím vlastným bratom, za ktorého som veľmi vďačný. Naša rodina to nechápe a myslia si že sme urobili zle rozhodnutie znovu sa pokrstiť. Som rád že Pán nám dal jeden druhého, aby sme mohli spolu rásť a povzbudzovať sa.

Rád sa modlím a čítam si Bibliu, ktorá mi pomáha zvládať každodenné situácie. Niekedy je to veľmi trnitá cesta, ale Pán ma vždy povzbudzuje a potešuje, ako aj zaslúbil, a viem, že lepšej cesty niet.

Jeho milosť nemá hraníc. Som naozaj veľmi vďačný Bohu, že ma svojim predivným svetlom vyviedol z tmy. Už nechcem žiť z vlastných síl bez Ježiša, s ním môžem robiť veľké veci, na ktoré sa teším.

Ak si sa našiel v mojom príbehu a vnímaš, že Pán sa ťa dotýka, tak ti z celého srdca prajem, aby si sa rozhodol pre Pána Ježiša. Je to najlepšie rozhodnutie, ktoré som mohol urobiť v tomto živote.

Volám sa Blahoslava Merčiaková a mám 72 rokov.

Chcem sa poďakovať zboru v Lučenci, že mi umožnil krst, po ktorom som roky túžila. V liste Rímskym je napísané: „Ktokoľvek sme boli pokrstení v Ježiša Krista, v jeho smrť sme boli pokrstení. Náš starý život bol spolu s ním ukrižovaný, aby bolo zničené hriechne telo a neboli sme viac otrokmi hriechu. Lebo čo umrelo, umrelo hriechu raz navždy, čo však žije, žije Bohu.“

Pochádzam z Lučenca a so svojou sesternicou som chodila na dorast do vášho zhromaždenia, kde som uverila v Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa. Neskôr som ako študentka chodila do evanjelického kostola, kde som bola ako dieťa pokrstená. V tom čase bola moja viera vlažná, prestala som čítať Bibliu a žila som svetským spôsobom života. Po ukončení vysokoškolského štúdia som sa vydala do katolíckej rodiny v Kriváni, kde žijem doteraz. Aj v tomto čase som mnohokrát porušila Božiu vôľu a Jeho prikázania. V deväťdesiatych rokoch vznikol v Detve malý zbor evanjelikov, ktorý patrí pod ECAV vo Zvolenskej Slatine. Je nás tam asi 30 ľudí a bohoslužby mávame raz v mesiaci vo Zvolenskej Slatine. Vrátila som sa k čítaniu Biblie a urobila som pokánie zo svojich hriechov. Prosila som Pána Ježiša, aby ma prijal späť, a sľúbila som, že Mu budem verná, poslušná a chcem Ho nasledovať. Keďže v Detve mám skupinku, kde sa spolu povzbudzujeme a rastieme vo viere v Pána, rozhodla som sa zotrvať v Evanjelickej cirkvi. Rada sa však budem vracat' aj do zboru BJB v Lučenci, ktorý mi prináša mnoho požehnaní. Mám osobné pranie, aby môj mladší syn s rodinou raz odovzdal svoj život Pánovi. Svedčím im o Ňom a modlím sa, aby sa tak stalo. Prežila som aj rôzne skúšky, ako smrť manžela a staršieho syna, ale Pán Boh ani v tých chvíľach na mňa nezabudol a v mojej bolesti ma potešoval, za čo som Mu bola a vždy budem vďačná. Svoje svedectvo zakončím veršom zo žalmu 139: „Ďakujem Hospodinovi, lebo je dobrý, lebo jeho milosť trvá naveky.“

Volám sa Tomáš Šinko a vyrastal som v lučeneckom zbere.

Od malička som bol k Bohu vedený či už doma, alebo v zbere na besiedke a neskôr v doraste.

Keď som bol starší a začali ma zaujímať iné veci, nechcel som chodiť do kostola. Mojim rodičom sa to samozrejme nepáčilo a nútili ma chodiť s nimi na bohoslužby. Aj keď som vedel, že to myslia dobre, strašne som sa hneval, nemal som záujem počúvať to, čo sa hovorí v kostole, a vybudoval som si istú nenávisť voči Bohu. Ale do kostola som aj tak chodil stále vysmiaty a nedával som najavo, že tam nechcem byť.

Keď som mal štrnásť rokov, šiel som na detský tábor na Zdychave a bolo tam niekoľko chlapcov v mojom veku. Na skupinke sme preberali podobenstvo o márnotrattnom synovi. Hoci som tento príbeh už veľakrát predtým počul, vtedy ku mne prehovoril iným spôsobom a veľmi sa ma dotkol. Zamýšľal som sa nad ním, a keď prišla výzva odovzdať svoj život Ježišovi, prijal som ju a viac som neživil v sebe nenávisť.

Po tomto tábore som sa však znova vrátil k starému spôsobu konania a môj život sa zmenil k horšiemu. Robil som veľmi zlé rozhodnutia, pripojil som sa k zlej partii a žil som v hriechu. Na Boha som úplne zanevrel, akoby ani neexistoval. Jediné, čo ma zaujímalo, bolo byť s mojimi kamarátmi a robiť zlé veci, z ktorých vznikli závislosti. Moje svedomie bolo otupené, nevnímal som, že to, čo robím, je zlé. Situácia gradovala a neviem, ako by som dopadol, kebyže ma Pán Boh nezastaví.

Tak ako po iné roky som išiel na mládežnícku konferenciu do Banskej Bystrice. Mal som vtedy ťažké obdobie a pociťoval som beznádej. Možno by ste čakali, že sa ma Pán dotkne počas kázne s výzvou, ale nie. Trápil som sa a nevidel som východisko zo svojej situácie. Bol som pozvaný odovzdať to Bohu, no aj tak som to na tom mieste neurobil.

Po konferencii som prišiel domov a večer, keď som nad tým všetkým rozmýšľal, som si klakol na kolena, začal som sa modliť a vyznávať hriechy. Pociťil som Božiu prítomnosť a odvtedy sa môj život úplne zmenil. Začal som so závislosťou bojovať, modliť sa a svoje problémy riešiť s Bohom v modlitbe a nie svetským spôsobom, tak ako som to robil predtým.

Dnes by som v krste chcel vyznať pred všetkými vami svoju vieru v Pána Ježiša Krista.

KROK, KTORÝ SOM ROKY ODKLADALA ALEBO POŽEHNANIE Z VEREJNÉHO VYZNANIA

Od malička som vyrastala vo veriacej rodine, obklopená živou vierou mojich milujúcich rodičov, ľudí z cirkevného spoločenstva aj širšej rodiny. Biblické príbehy na besiedkach, slovo na nedelných kázňach, modlitby a svedectvá som prijímala akoby automaticky, žila som v tom. Vnímala som aj to, že sa hovorí o potrebe znovuzrodenia a krstu.

Povahou som bola hanblivá, ustráchaná, neschopná a pasívna. V škole so mnou nemali problémy, lebo som bola poslušná a robila som, čo mi povedali. Nerada som vytýčala z davu alebo nejakým spôsobom na seba upozorňovala.

Moji najbližší ma poznali a záležalo im aj na mojom duchovnom živote. Keď som mala jedenásť rokov a bola som u príbuzných, v jeden večer sme počúvali z rádia evanjelizáciu Billyho Grahama v Budapešti. Na konci sa ma opýtali, čo by som robila, keby som bola tam. Povedala som, išla by som dopredu. V ten večer som sa prvýkrát modlila modlitbu spasenia. Podali mi telefón, aby som zavola domov a podelila sa s touto radostnou správou, a pamätám si, ako zvláštne formálne som mamičke oznámila, že som sa obrátila. V niektorých oblastiach nebolo pre mňa ľahké zdieľať sa so svojimi rodičmi, a tak aj keď raz ocko prišiel za mnou do izby a radil mi, aby som svoje rozhodnutie prijať Pána Ježiša vyjadrila aj verejne, napr. na nejakej evanjelizácii, nechcela som sa o tom rozprávať a ani sa tým ďalej zaoberať.

Čas plynul, chodila som na dorasty a viac-menej pravidelne som si čítala aj zamyslenia a Bibliu podľa denného plánu čítania. O pár rokov neskôr, mala som vtedy štrnásť rokov, sa konal krst v novozníknutom zbere a išli sme sa naň pozrieť. Na konci zaznela výzva, kto sa ešte chce dať pokrstiť. Zachvela som sa vo vnútri, vedela som, že toto ešte nemám absolvované, a keď prišla za mnou blízka osoba a spýtala sa ma, či sa nechcem aj ja dať pokrstiť, za pár minút som už vstupovala do bazéna. Nebola som na krst pripravovaná a pred ním ani po ňom som nikde nemusela hovoriť svoje svedectvo. Uvedomujem si, že moja skúsenosť bola unikátna, keďže viem, ako prebiehajú krsty iných kresťanov. Vtedy mi to vyhovovalo, lebo som si nevedela predstaviť hovoriť niečo pred ľuďmi. Aj zo samotného krstu som mala dovtedy strach, ale teraz som to už mala za sebou a odlahlo mi.

Avšak počas ďalších rokov som sa k týmto dvom udalostiam často vracala a skúšala si vybaviť, do akej miery som bola pre ne rozhodnutá ja sama a do akej miery som pri rozhodovaní potrebovala pomoc najbližších, aby som

sa posunula vpred. Nevedela som nájsť záchytný bod, viem povedať len toľko, že mi to stále nedávalo pokoj. To, že som nemusela povedať svedectvo, ma aj ochudobnilo. Do môjho života prichádzali vážne pochybnosti, či som vôbec Božie dieťa, či Pán Boh so mnou počíta a zoberie si ma k sebe. Brzdilo ma to a bralo mi to radosť, istotu, slobodu. Čo keď to mám všetko len naučené? A veď ani nevidím vo svojom živote toľko ovocia Ducha, ako by som chcela! Upokojovala som sa tým, že veď druhí ľudia ma berú ako veriaceho človeka, tak je asi všetko v poriadku. Ale pochybnosti ma stále trápili a veľmi som si priať, aby som to už mohla mať vyriešené a aby môj pokoj pramenil z toho, že viem, ako ma vníma Pán Boh a kde som z Jeho pohľadu! Uvedomovala som si, že potrebujem urobiť krok dopredu.

V posledných rokoch som cítila, ako sa ma Pán Boh dotýka, ako dennodenne vystiera svoju milujúcu ruku ku mne a prihovára sa mi. A že je hodný toho, aby som to vyznala. Celý svoj život vnímam, ako sa o mňa stará. Jeho dary dostávam nezaslúžene. Dal mi dobrého manžela a ako matka piatich detí deň čo deň zažívam, ako nám úžasne pomáha a ako ma dobre pozná – Jeho láska sa prejavuje aj v najmenších detailoch, ktoré poznáme len ja a On. Posiela mi svoje slovo cez čítanie, cez kázeň, cez ľudí a chce, aby som poznala Božie pravdy. A ja som zatúžila odpovedať na Jeho volanie a vzdať Mu chválu a vďaka aj pred inými, nielen súkromne vo svojej izbičke. Poďakovať Mu za to, čím ma zahŕňa, ale hlavne vyznať, že prijímam aj ten najdôležitejší dar od Neho, a tým je záchrana mojej duše skrze obeť Pána Ježiša. Som veľmi vďačná, že po vyše tridsiatich rokoch sa to mohlo stať a že som s radosťou a vďačnosťou v srdci mohla hovoriť svedectvo a nakoniec sa dať aj znovu pokrstiť na vyznanie svojej viery v Pána Ježiša. Spolu s dvoma ďalšími sestrami som na konci septembra na jazere Zlaté piesky v Bratislave mala príležitosť Ho chváliť a vyznať ako svojho Spasiteľa slovom i krstom.

Som vďačná Pánu Bohu, že pripravil túto príležitosť, a aj nášmu bratovi kazateľovi s manželkou, ktorých si Pán Boh veľmi použil v mojom živote. Povedala som im o tom, čo prežívam, a povzbudili ma k svedectvu. Odvtedy sa mi akoby otvorili dvere na kľetku a ja sa teším, že aj medzi veriacimi ľuďmi sa môžem už slobodnejšie k Pánovi priznávať a medzi neveriacimi túžim o ňom rozprávať. Do môjho vnútra prišla radosť a namiesto trápenia sa nad tým, či to už mám vyriešené, prichádza priateľ viac Pána Ježiša nasledovať a počúvať Ho. Dovtedajšiu obavu zo svedectiev vytriedala túžba chváliť sa Ním, deliť sa s druhými s tým, aký On je a čo robí, a oslavovať Ho.

Chcem byť tam, kde je Jeho plán pre môj život. Tam je to najbezpečnejšie miesto. Môcť zažívať

viac Jeho samého – môžem si priať niečo viac?
Eva Šyčová

V nedeľu 29. septembra sa konal z Božej milosti v zbere BJB Bratislava- Palisády krst. Na vyznanie ich viery pokrstil brat kazateľ Peter Šrankota v areáli kúpaliska na Zlatých pieskoch tri sestry. Tešili sme sa spolu s našimi sestrami a želáme im Božie požehnanie a vedenie v ďalšom živote nasledovania Krista.

KONFERENCIA V SZEGEDE

SVEDECTVO ÚČASTNÍČKY

(Z dôvodu prípravy na zahraničnú misiu musí zostať v anonymite.)

Cesta do Szegedu bola dlhá, ale to vôbec neprekážalo! Z Božej milosti celý náš deväťčlenný tím cestoval jedným autom, a tak sme mohli mať kvalitné, úprimné, hlbšie aj náročnejšie rozhovory. Počas celej konferencie som vnímala a videla, ako Hospodin náš tím ako jednotlivcov, aj spoločne formuje, zjednocuje a ukazuje nám, čo ďalej s našou mládežou aj tam, kde sa zdalo, že sme sa zasekli. Mohli sme si zatriediť našich mládežníkov do kategórií, definovať ich potreby a nachádzať možné riešenia. Tiež sme si zaznamenávali vizuálne na papieri aktuálnu situáciu našej mládeže a videli sme, aké aktivity máme týždenne, mesačne, ročne, a tak sa vytvoril aj priestor na zlepšenie, úpravu a efektívnosť. Zdieľali sme sa s rôznymi mládežami a vypočuli sme si, ako fungujú, čo sa im darí, s čím zápasia. Modlili sme sa za seba navzájom a boli sme povzbudení do horlivých modlitieb za zázraky v živote našich mládežníkov. Boli sme povzbudení pozývať ich aj na misijné výjazdy. Na konferencii, okrem spoločného uctievania a kvalitných biblických seminárov, vznikli aj nové spojenia a možná spolupráca s mládežou v Maďarsku.

Som nesmierne vďačná za veľmi požehnaný čas na tejto konferencii, za to, že celý náš tím mohol byť toho súčasťou. Teším sa na to, čo Pán bude ďalej konať, a tiež sa teším na ďalšiu podobnú konferenciu. Som Hospodinovi vďačná, ako nám ešte viac zapáľil srdcia pre službu, do ktorej nás povolal.

KONFERENCIA MLÁDEŽE V BRNĚ

Ve dňoch 26. - 28. 10. 2024 sa konala celorepubliková baptistická konferencia pro všechny mladé. Opět jsme se sešli na biskupském gymnáziu v Brně, kde se mohla celá akce uskutečnit. Letos to vyšlo krásně díky státnímu svátku v pondělí, takže bylo více času na program a mohli jsme se sejít již v sobotu. Kdo se cítil povoláný, se mohl také zapojit do služby a pomáhat celou dobu na akci (úklid, registrace, občerstvení, chvály, dekorace...). Hlavním tématem, kterým nás během konference řečník Tomáš Kolman provázel, bylo **Dvojitá tvář** - zaměřené na různé pohledy na témata. Velice požehnané. Program začínal v sobotu hned po přivítání a následovaly semináře. Měli jsme široký výběr, bylo z čeho vybírat. Čtyři bloky seminářů celkem a v každém bloku bylo +- pět seminářů. Takže o nás bylo hojně postaráno. Sobota tedy pokračovala. Po seminářích jsme měli možnost jít na workshop s názvem „Art for God“ nebo jít hrát sporty. Před večerí jsme si poslechli další semináře a den zakončili programem s chválami a panelovou diskuzí. Každý večer jsme pak po programu měli volnější, a tak jsme mohli spolu trávit spoustu požehnaného času. V neděli ráno jsme začali opět hlavním slovem, po kterém byl další blok seminářů. Následně jsme se občerstvili na obědě a mohli si jít užít sporty (ping-pong, fotbal) či nabízené workshopy (vedení chval, sdílení víry...). Poté jsme se opět zaposlouchali do výkladů a přednášek na dalším bloku seminářů. A zakončili den večerem chval, po kterém byla možnost zapojit se do velké kvízové hry. Pondělní ráno začalo koncem konference. Slyšeli jsme závěrečné slovo, společnými silami poté uklidili, najedli se a mohli jet domů. Byla to opravdu Pánem vedená akce.

Rozhovory s účastníky konference:

„Co sis díky letošní konferenci mohl/mohla uvědomit a uzal/uzala sis to k srdci?“

Libuše Sadilová BJB Uherské Hradiště: Asi to, co jsem nejvíce prožívala a odnesla si z konference, byla myšlenka „**Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá**“ (Jk 2, 17). Uvědomila jsem si, jak živá víra (a Bůh skrze ni) dokáže proměňovat náš život. Víra v oběť Ježíše Krista sice sama o sobě je to, co nás zachrání, ale záleží i na tom, co po našem uvěření děláme. A já si to na konferenci potřebovala uvědomit a díky tomu, že jsem Duchu svatého nechala ke mně promlouvat skrze hlavní program, se můj život s Kristem mohl posunout dál a já se tak stávám více zapálená a zamilovaná do Hospodina.

Michal Kubišta BJB Vysoké Mýto: Za prvé bylo moc super slovo Tomáše Kolmana, kdy popisoval v listu Jakubově tvář Boha a nás v našem přístupu, tj. praktik versus teolog.

Za druhé se mi líbilo, jakým způsobem probíhaly chvály.

Za třetí bych trochu zkrátil program dvou moderátorů. Chvillemi to bylo zdlouhavé.

Za čtvrté se mi moc líbila aktivita kvízu.

Anežka Cihlářová: Z letošní konference jsem si odnesla:

1. Lidi podle vzhledu nějak vypadají, ale rozhodující je jejich duše.
2. Že někdy je lepší, když chci člověka přivést k Bohu, ho nejprve vyslechnout a pak mu říct svůj názor a postoj a snažit se být pro něj podpora v dobrém a vzor.
3. Že moje pocity a emoce nemusejí být vždy v souladu s Boží vůlí a že mi někdy brání k vykonání toho, co Bůh chce.
4. Že někdy křesťan na tom může být s hříchy dost špatně. To že je křesťanem, z něj nedělá bezhříšného člověka. Má Boha a není sám na překonávání a odstraňování těch hříchů.
5. Že je v pořádku necítit nic k osobám opačného pohlaví, důležité spíše je, aby ten daný člověk žil ve zdrženlivosti k tomu stejnému pohlaví.
6. Každý má právo na nový začátek VŽDYCKY.
7. Že netrávím s Bohem tolik času, kolik bych Mu měla věnovat.
8. Že idealizace křesťanů vede občas nevěřící lidi k mylné představě o nás. S lidmi bychom měli vždy mluvit upřímně, i když se třeba za něco před nimi (jako křesťané) stydíme.

Rozhovory připravil Jan Bednář, BJB Blansko

S JEŽÍŠEM V KUCHYNI

Když slyšíme o něčem „novém“, tak to v nás vzbuzuje napínavé, možná i vzrušující emoce. Čeká nás něco nového, tajemného a neznámého. A přes to všechno to nové vítáme. Znovu dostáváme Boží čas milosti. Máme před sebou chvíle, které voní jako nepřečtená kniha, kterou jsme nedávno dostali. Prožíváme jistě i své obavy z budoucnosti. A přemýšlíme, co a jak bude i s našimi dětmi. Dostanou se do školky a nebudou tam plakat? A ty naše velké děti mají tolik starostí ohledně umístění na další školu, možná i s ukončením střední školy. Ale staré věci pomínou a přichází něco zcela nového. Přesně tak nám o tom píše i Bible.

Starý rok byl plný našeho žití i vzpomínek. O mnohém budeme rádi vyprávět, vždyť tolik jsme toho směli prožít dobrého. Ale prožili jsme i takové situace, na které chceme rychle zapomenout. I tyto zkušenosti jsou nám však k užitku.

Je to vše za námi a nyní máme velké očekávání z nového roku. Co všechno nám přinese? Myslím, že se začínáme těšit. V důvěře očekáváme to nové, to, co si plánujeme. Jaké bychom si přáli mít ty nové chvíle v našich rodinách s Pánem Bohem i v tomto „Novém roce“. Nevíme, co nás čeká, to však vůbec nevadí. Všechnu svou starost můžeme dát Pánu Bohu do rukou, vždyť se píše, že si nás vzal na starost.

„Všechnu svou starost vložte na něj, neboť mu na vás záleží“ (1 Pt 5, 7). Je krásné všechno v důvěře odevzdat. Vždyť víme a mnohokrát jsme se o tom přesvědčili, že je to úplně nejlepší.

Dnešní recept mi nedávno připomněla moje dcera. Mami, dnes vařím:

Frikasé na pórkovém krému.

Potřebujeme: 800g vepřové kýty, 1 lžíce másla, sůl, pepř, tymián, 250 ml bílého vína, 600g pórků, 150g zakysané smetany, 2 žloutky, 50 ml sladké smetany.

Maso nakrájíme na malé kostky asi 2, 5 cm a dáme rychle a krátce opéct na rozehřáté máslo. Osolíme a přidáme i pepř a tymián a podlijeme vínem. Nemusíte se bát, alkohol se vyvaří nebo si maso podlijte vodou. Při mírné teplotě dusíme asi 45 min. Občas promícháme nebo přilijeme vodu. Dále přidáme nakrájený pórek na kolečka a dusíme ještě 10 min.

Když je maso změkklé, smícháme si smetanu se žloutky a vlijeme k masu. Podle potřeby ještě dochutíme solí a pepřem. Podáváme s vařenými brambory posypanými lístky zelené petrželky.

Toto jídlo není jenom zajímavé podle názvu, ale zdá se takové nové a cizokrajné.

Vždyť tento rok je pro nás z Boží lásky zase nový. Dobrou chuť.

Dana Jersáková

OBUTÉ NŮŽKY SÚ NAJKRAJŠÍ VIANOČNÝ DARČEK

integra

Melkam Genna v amharčine znamená „Veselé Vianoce“. Vedeli ste, že v Etiópii ich oslavujú až 7. januára? Aj tam je to jeden z najväčších kresťanských sviatkov. V Nadácii Integra to vedia, keďže aj v Etiópii majú vzdelávacie centrá pre deti. Jedno z nich je na juhu Etiópie, v jednej z najsudších oblastí.

Do tohto centra chodia deti z chudobnejších rodín. Ich Vianoce sú iste skromnejšie, ale rovnako radostné, keďže ich trávia tak ako my, v kruhu svojich najbližších.

Najviac sa všetci tešia na spoločnú slávnostnú večeru. Podáva sa tradičná fermentovaná placka „indžera“, ktorá sa vyrába z teffovej múky, k tomu mäso a zelenina.

Nechýba ani tradičná fermentovaná placka z teffovej múky s mäsom a zeleninou. (Večer idú kresťania do kostola v bielych rúchach a so zažatými sviecami.)

V Nadácii Integra si povedali, že dajú 200 deťom z ich vzdelávacieho centra Borena na juhu Etiópie niečo, čo si mnohí rodičia pre svoje deti nemôžu dovoliť, a síce, že ich obujú, aby nechodili do školy bosé. Najviac obľúbené sú gumené šlapky, ktoré im zo skúseností aj veľmi dlho vydržia.

Obutí do školy

Deti tak už nebudú musieť do školy chodiť po zaprášenej ceste bosé a nebudú sa musieť vyhýbať rôznym nebezpečenstvám v podobe ostrých trňov, kameňov, skla či iných odpadkov. Gumené šlapky sa dajú aj v Etiópii zabezpečiť, zaobstará ich sociálny pracovník vzdelávacieho centra Nadácie Integra. Deti pozná a vie, komu aké číslo topánok najlepšie pasuje.

A potom sa im bude ľahšie chodiť do školy či hrať rôzne hry vonku. Napríklad na Vianoce je zvykom hrať hru s drevenými palicami, ktorá je podobná hokeju.

Podľa legendy sa traduje, že pastieri, keď začuli anjela, ako im zvestuje narodenie Mesiáša, začali sa túto hru od radosti hrať so svojimi pastierskymi palicami.

Pomôžte obuť deti v Etiópii

Pridajte sa k Nadácii Integra. Stačí načítať priložený QR kód a zapojiť sa do kúpy šlapiiek pre deti na juhu Etiópie.

ŽIVOT NELZE PŘEDEM ZKUSIT

Vilma Grozerová

Otvorená zповěd křesťanky, která část svého života bloudila mimo ovčinec Dobrého Pastýře. Stejně jako ostatní lidé ani ona neměla možnost vyzkoušet si život „nanečisto“, a tak získat předem zkušenosti. Musela si prožít, že hříchy mají své důsledky. Musela hledat, kdo je skutečně Bůh a kde je její místo. A může s vděčností vyznat, že své místo v Božím plánu pro svůj život našla!

KAUZA MILOST

Lee Strobel

Lépe než hledat přesnou definici slova milost je ukázat milost v praxi.

Autor knihy přináší čtenářům deset skutečných příběhů včetně dvou vlastních, z nichž některé jsou až šokující. Jako investigativní novinář se s aktéry osobně setkává. Jde po podstatě, vyptává se. Při rozhovorech vyplouvají na povrch otázky, které napadnou snad každého z nás: *Opravdu nemůžu pro milost vůbec nic udělat? Neměla by milost mít nějaký limit?*

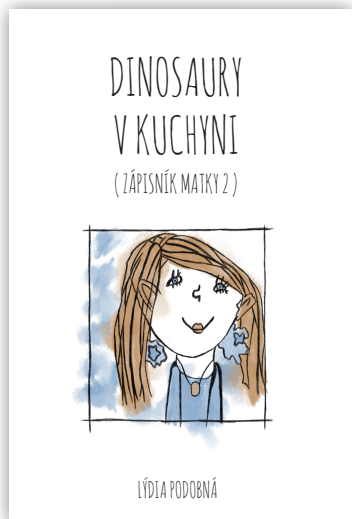

LÝDIA PODOBNÁ: DINOSAURY V KUCHYNI

Priznám sa, že autorkinu prvú knihu o tom, že niekedy sú dva a dva päť, som nečítal. Počul som však od iných, že kniha má čo povedať do situácií, keď nám určité životné vzorce akosi matematicky nesedia. Keď ma Lýdia poprosila, či by som sa pozrel na jej druhú knihu s názvom *Dinosaury v kuchyni*, pomyslel som si, že to iste budú nejaké babské reči plné citového prežívania o živote, o rodine, výchove, deťoch, niečo pre ženy... Zistil som však, že kniha má čo povedať nielen ženám, ale aj nám mužom, manželom, otcom.

V kratučkých životných príbehoch autorka odkrýva skryté zákutia všedného života, poukazuje na rôzne zápasy v celom spektre vzťahov a odhaľuje tajomstvo sily, viery, odvahy a nádeje pre každý deň svojho života. Nachádza ich v spoločenstve živej viery s Bohom a v múdrosti jeho slova. K tomu volá aj nás.

Darko Kraljik

RADY ZKUŠENÉHO ĎÁBLA

C. S. Lewis – Jubilejní vydání

Protřelý ďábel radí v dopisech ďáblu mladému a nezkušenému, jak musí jít na to lidské plémě, které by snad chtělo činit dobro a sloužit Nepříteli (tedy Bohu).

Nadčasová kniha, která měla velký úspěch v době svého vydání za druhé světové války a kterou dodnes čtenáři oceňují. Je totiž stále nepříjemně aktuální.

Kniha poprvé vyšla v roce 1942 a je mistrovským satirickým dílem, které se těší oblibě čtenářů již po desetiletí. Jubilejní vydání knihy, která uchvátila tisíce lidí po celém světě svým vhladem do lidské povahy a je oceňovaná pro svůj důvtip.

Adéla Pospíšilová

JE TU NOVÝ ROK 2025

Milí čtenáři Rozsévače, stojíme na prahu nového roku, nevíme, co nás čeká, ale víme jistě, že všechny věci má pod kontrolou náš Pán.

Co Rozsévač i v novém roce chystá?

Dobrou zprávu o pokoji, jak můžeme prožívat skutečný pokoj.

Téma roku: Skutečný pokoj

1. Bůh pokoje – zdroj a dárce pokoje
2. Pokoj ve vztahu s Bohem
3. Pokoj ve vztazích s lidmi
4. Pokoj ve světě (globálně, lidstvo)
5. Pokoj v národě (politice, společnosti)
6. Pokoj v církvi a rodině (sboru, společenství Božího lidu)
- 7.-8. Pokoj, který převyšuje náš rozum (nadpřirozený pokoj)
9. Pokoj uprostřed nepokoje (nepokoj jako pokoj)
10. Falešný pokoj
11. Tvořit pokoj
12. Věčný pokoj

Těšíme se na vaše příspěvky

V Redakční radě Rozsévače se vždy těšíme, když napíšete, co jste s Pánem prožili, čemu vás ve vašich zkouškách naučil, jak vás vede.

Držíme se Božích zaslíbení

Ježíš přistoupil a řekl: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi... Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku“ (Mt 28, 18–20).

Zpívejte Hospodinu píseň novou

Vypravujte mezi národy den co den o Jeho slávě, o Jeho dívech, On je nade všechny bohy národů (Ž 96). Svědkové minulosti nám zanechali slovo o Hospodinu. On je nejvyšší, chvály hodný, budící bázeň, je nad všechny bohy. Jásejme a chvalme Jej.

Mnozí vyhlížejí nové dny s obavami. My však můžeme jásat, radovat se a děkovat za milost, za pokoj v srdci i v době nepokojů, za Boží smilování. S bází Boží a pokorou přicházíme před trůn nebeského Otce skrze Ježíšovu prolitou krev na kříži, díky Jeho vzkříšení z mrtvých a díky smíření s Bohem Otcem.

Přání

Přejeme vám, milí čtenáři, naplnění každého koutku vaší bytosti Božím pokojem a s pohledem upřeným na Pána Ježíše Krista, na Jeho zaslíbení a sílu k upokojování rozbouřeného světa kolem nás.

red

SI ORIGINAL!

pozri sa do zrkadla
prizri sa dlhšie
bližšie
hlbšie
pozri aký si unikát!
dúhovka tvoja jedinečná
žiadna iná rovnaká nie je
nik majúci tvoje tvary povahu emócie
tu nikdy nebol nebude ani nejestvuje
si krásny
si krásna
jedinečný
dokonalá
no zároveň sme tak krehko krehkí...
ako tá nádobka z hlíny...
žiadna nie je rovnako vyrobená
každá prešla rukami hrnčiara
hladkal ju
láskal pri výrobe
utvoril originál.
chcela by si mať podobné oči ako tvoja
priateľka?
plnšie pery
hustejšie vlasy
vyššiu postavu
menej pieh?
ak by spravili odliatok toho
najdokonalejšieho originálu
vždy to bude len odliatok
napodobenina
nie hrnčiarova prvotina...
nie to čo vzniklo s túžbou totál prvotnou
keď telo s dušou vdýchnutou
utkalo ťa v nenapodobiteľný zjav...

tak teda sa prizeraj...
a buď vďačný
buď pokornou
akou krehkou jemnou vzácnou
si nádobkou...

Dáša Kolláriková